

Synesiov spis *O snech* (počátek 5. stol. n.l.) obsahuje novoplatónské rozpracování koncepce tzv. *pneumatu* (zvaného též „vozidlo“, „světelné tělo“ aj.), mj. „zpřítomňujícího“ nehmotnou platónskou duši ve hmotném světě. Ve srovnání s prostorem věnovaným této koncepci jinými novoplatoniky je spisek relativně soustředěný a podrobný, takže skýtá poměrně dobrý obraz *pneumatu*, jakkoli je kvůli svému určení zasvěceným novoplatonikům místy nejasný. Práce se pokouší z textu *O snech* vypreparovat jeho možné implikace, a to na pozadí jiných novoplatónských pojetí. S těmi není Synesiova představa vždy identická a někdy není zřejmé ani to, zda některé rysy *pneumatu* jsou identické se svými předobrazy u starších či mladších myslitelů, zda jsou jen podobné, anebo odlišné. Vedle kontextualizace spisku s ohledem k pozdní antice a vedle řady dílčích otázek se řeší zejména otázka fyzického trvání *pneumatu* napříč reinkarnacemi, po jejich ukončení a před jejich započítím, dále otázka rozhraní materiálnosti a nemateriálnosti *pneumatu*, včetně problému jeho „složení“, či poměr intelektu (*nús*), duše, *pneumatu* a těla.